

U Ş A Q

PIŞİK VƏ NƏNƏ

Gecə qapı döyüldü,
Gördük gələn pişikdir.
Pişiyin cırmağından
Qapı deşik-deşikdir.
Qoca nənə sevindi,
Üz-gözündə bilindi,
O süd vedri pişiyə,
Buraxmadı eşiyə.
O isnişdi nənəyə,
Nə istəsə nənəni
Çağırıldı köməyə.
Əl-üzünü yuyardı,
Bir az yeyib,doyardı,
Nənə də nə bişirsə,
Pişik üçün qoyardı.
Pəncəsini cütləyib,
Nənəyə söykəyərdi,
Nənəyə sevgisiylə
O özünü öyərdi.
Nənə ilə yatardı,
İsti yuva tapardı.
Hüseyn, Alma gələndə,
Onlar qapı döyəndə,
Pişik miyoldayardı,
Qonaq gəlib-deyərdi.
Alma baxıb pişiyə,
Bıçları var ki-dedi!
O oxşayır kişiyə,
Hüseyn ət verdi ona,
Öncə pişik yemədi,
O, dadını bilmədi.
Sonra dadına baxdı,
Sanki gözləri axdı,
Pişik atıldı-düşdü,
Özünə dostlar seçdi.
Dost oldu Alma ilə,
Dost oldu o Hüseynlə,
Dostlarını görəndə
Sevinir gülə-gülə.
Pişiyə verdilər ad,
“Məstan” dedilər ona,
Sanmadılar onu yad,
Nağıl da yetdi sona.

20.04.2006

ƏLİFBANI ÖYRƏNDİM

Elə ki, qələm tutdum,
Körpəliyi unuttum,
Dərsimi bilməyəndə
Mən utandım, tutuldum.

Əlifbanı öyrəndim.
Höccələdim sözləri
“Ana” yazdı qələmim,
Sevindirdim sizləri.

Elmi, savadı mənə,
Öyrədir müəllimim,
Mən də deyirəm yenə,
Doğmadır ana dilim.

Bu gün hamı burdadır,
Əlifba bayramıdır,
Ana dilim bal dadır,
Bayramınız mübarək!

Öncə gədik məktəbə.
Biz utana-utana,
Qazanırıq qələbə,
Yazırıq ata, ana.

Söyləyirik sənə -can!
Vətənim Azərbaycan
Səni qoruyacağıq,
Bəs görəsən biz haçan?

Sevinc doğur qəlbimə,
Əlifbanı bilirəm.
Mənim əziz müəlliməm
Səni ana bilirəm.

“A”la başlayır “ana”,
“A”la yetir o sona.
Car çəkirik cahana.
Əlifba bayramıdır.

“Oba” dedim, döyündüm

“Baba” dedim, öyündüm,
Nənəm dedi geyindim.
Əlifba bayramıdır.

Oxuyacam Sabiri,
Vurğun, Müşfiq, o biri,
Şirvanini, Zakiri,
Mən Səhhəti, Şaiqi...

Öyrənəcəm hər sirri,
Füzuli tək şairi,
O bölünmüş Arazı,
Bir də Məmməd Arazı.

Ən müqəddəs olacaq,
Mənə “Quran” kitabı.
Dünya mənim olacaq,
Sevəcəm hər kitabı.

Hesabı öyrənəcəm,
Həmişə “5” olacam,
Mən də müəllim olacam,
Ay əziz müəlliməm.

Mən çəkəcəm zəhməti,
Alacağam qiyməti,
Sevəcəyəm, a dostlar,
Şair Vüqar Əhmədi.

HÜSEYN, ALMA-BİR ALMA

Bir bacıdır, bir qardaş,
Həm doğma, həm də sirdaş.
Oğlan Hüseyn, qız Alma,
Sanki onlar bir alma.
Hüseyn çox ağlağandı,
Alma da yatağandı.
Onlar qumda oynayır,
Oyunlardan doymayır.
Gəlir Xəzərin səsi,
Artır çimmək həvəsi.
Külək qalxır, qoymayır
Toz içində çöl, bayır
Hüseyn dedi:-ay ana,

Ölürəm səndən yana,
Kömək eylə sən bizə.
Nolar, gedək dənizə
Ana dedi: -küləkdir,
Evdə olmaq gərəkdir,
İndi dəniz əzazil,
Orda çimən nə gəzir?
Alma dedi neyləyək?
Gəlin evdə şənlənək
İlbiz yığaq, toplayaq
Bir oyun var bu sayaq
İlbiz yerin sırğası,
Gəl oynayaq “Qığılası”,
Gəl oynayaq “Gizlənpaç”
Mən qaçım, gözünü aç.
Hüseyn çıxdı palmaya,
Dedi kiçik Almaya.
Dəniz görünür bacı,
Mənə baxır qıyqacı.
Alma dedi baxım mən,
Ora necə çıxım mən.
Ata,qaldır oraya,
Baxım Günəşə, Aya,
Oqaldırdı Almanı,
Fəth elədi palmanı
Hüseyn dedi: -Ay nənə,
Dənizi gördüm yenə.
Dəniz mavi dənizdi,
O doğmadı, əzizdi.
Ana dedi gör dəniz,
Necə coşub-daşırdı.
Güclü xəzri əsəndə,
Dəniz özü çaşırdı.
Televizor da dedi,
Hava yaxşı olacaq.
Sabah atan evdədi,
Gündüz bizlə olacaq.
Dənizə gedəcəyik,
Doyunca çiməcəyik.
Qum üstə ayaqyalın,
Piyada gəzəcəyik.
Hüseyn, Alma sevindi,
Təzə paltar geyindi.
Bacı, qardaş öyündü,
Sevindi bağda hamı,

Gəldi şair ilhamı
Vüqar Əhməd bu şeiri,
Qoşdu oğlu, qızına,
Dözdü balalarının
Hər cür işvə, nazına.

MƏKTƏBLİYƏM

Bir kəs deməz qəmliyəm,
Çünki mən məktəbliyəm.
Savadlı, elmliyəm,
Çünki mən məktəbliyəm.

Ana dilim çox əziz,
Riyaziyyatsa qəliz.
Hər bir şeir çox qəliz,
Çünki mən məktəbliyəm.

Çoxlu şəkil çəkirəm,
Bağçada gül əkirəm,
Heç sökmürəm, tikirəm,
Çünki mən məktəbliyəm.

Seçirəm yaxı, pisi,
Sevdim yaxşı hər kəsi,
Bilirəm ingilisi,
Çünki mən məktəbliyəm.

Alışmışam əməyə,
Yetişirəm köməyə,
Bildim vurmaq, bölməyə,
Çünki mən məktəbliyəm.

Çayla yedim noğulu,
Sevdim sirli nağılı,
Müəllim verdi ağılı,
Çünki mən məktəbliyəm.

İsti ana qucağım,
Məktəb doğma ocağım.
İndi var qanacağım,
Çünki mən məktəbliyəm.

01.02.2007

MƏNİM GÜL BALALARIM

Hüseyn oxur ikidə,
Alma isə birdədi.
Hüseyn azdı çəkiddə,
Alma isə girdədi.

Azərbaycan, türk dili,
Onların ana dili.
Hər biri sevir eli,
Mənim gül balalarım.

Əlavə öyrənirlər,
Bilirlər yaxşı-pisi.
Hüseynim fars dilini,
Alma da ingilisi.

Nə qədər dili bilsən,
Sən o qədər bəndəsən,
Yadaların dilin bilsən,
Geridə yox, öndəsən.

Əsas odur balalar,
İnsan dili bilələr,
Arzum budur ki, onlar,
Ömür boyu gülələr.

Uzaq olsun qəm, kədər,
Getməsin ömür hədər,
Oxusun dərya qədər,
Mənim gül balalarım.

Qoy sevsinlər Vətəni
Qorusunlar Vətəni.
Özü bilsin Vətəni,
Mənim gül balalarım.

Doğma dildə dil açsın,
Arzuları gül açsın.
Dünyaya işıq saçsın,
Mənim gül balalarım.

Anaları müəllim,
Ataları müəllim.

Onlar olsun müəllim,
Mənim gül balalarım.

01.02.2007

AĞLAYAN UŞAQ

Dünyaya gələndə ağlayan cocuq
Elə bil qəlbimi yandırır yaxır.
Bax belə, ilk andan o edir acıq,
Gözündən lal fəryad üzümə baxır.

Bilir ki, dünyanın yoxdu vəfası,
Şəfasından min qat çoxdur cəfası.
Dərmanın, məlhəmin azdı şəfası
Ağlayır bunlara südəmər körpə.

Ağlamasa süd verməzlər uşağa,
Qaranlıqdan çıxarmazlar işığa.
Bələkdə qalarmı bu qədər körpə,
Ağlayır bunlara südəmər körpə.

O nə bilsin necə qəza-qədər var,
Ömrə qıyan ömrü-günü hədər var,
Sevincdən çox bu dünyada kədər var,
Bunları nə bilsin südəmər körpə.

O böyüyür, çatır bircə yaşına,
Heyran olub gözlərinə, qaşına,
Ata-ana sığal çəkir başına,
Əli dolu hamı gəlir yaşına.

Hamı alır bu balaya oyuncaq,
Nə bilsin ki, keçəcək, vaxt gələcək,
Bu dünya da olacaqdır oyuncaq,
İllər ötüd, gün keçib, vaxt gələcək.

Gün gələcək böyüyəcək o uşaq,
Çox həvəslə məktəbə də gedəcək.
Sınacaqdır o ürəyi yumuşaq,
Zaman ona etdiyini edəcək.

İndiyəcək taleyindən, baxtından,
İnciyəcək zamanından, vaxtından.

Söylədiyi dərslərinin qiyməti
Azalacaq, müəllim umsa rüşvəti.
O ilk dəfə haqsızlıqla üz-üzə
Gələcəkdir-bu dözümlü möcüzə!

Dövlətlinin balaları şahənə,
Öz-özündən soruşacaq: ay Allah,
Niyə qəlbim mən görəsən cahana,
Məndədimi, səndədimi de günah?!

HƏLƏ ZÜLMÜ QABAQDADIR DÜNYANIN...

Eh, ay bala, sən hələ nə bilirsən?
Şükür olsun sevinirsən, gülürsən.
Eniş-yoxuş-əziyyətlər qabaqda,
Leysan axan göz yaşları yanaqda.

Lai fəryadlar çeynənən dodaqda,
Eh, ay bala, sən hələ nə bilirsən?
Mərđi qova-qova namərd edəndi,
Sevinci yox edib, o dərd verəndi,
Hələ zülmü qabaqdadı dünyanın.

Doğmalar da nəsə umur, istəyir,
Üzdə gülür, arxada da pisləyir,
Qəm-kədəri hey artırır, kəsməyir,
Hələ zülmü qabaqdadı dünyanın.

Bilməyirsən yerliçilik sən nədir,
Müdirlərin atmacası çərlədir,
Kasıbçılıq səni necə tərlədir,
Hələ zülmü qabaqdadı dünyanın.

Doğulanda ağlamağın bax budur,
Nə bilmişdin, insan gəlir dünyaya.
Həm güldürür, həm də elə ağladır,
Hələ zülmü qabaqdadı dünyanın.

Mən küsürəm taleyimdən, özümdən,
Mən küsürəm düz deyilən sözümdən,
Mən küsürəm sərt baxılan gözümdən,
Bu küsməyə baxan varmı, görəsən?

Mən küssəm də, çəkən yoxdu nazımı,
Qış ürəkli görə bilmir yazımı,
Dinləyənlər pisləsə də şerimi,
Oğlum-qızım qoruyacaq yazımı...

ŞİRİN QIZ

Şirin balam, şirin qız,
Taleyimdə bir ulduz,
Sənsən ümidim yalnız,
Şirin-şəkər, şirin qız.

Adi şirin sonamsan,
Baldan şirin balamsan,
Bir gün səndə anasan,
Şirin-şəkər, şirin qız.

Gözəllikdə bircəsən,
Nə nazlısan, incəsən,
Bir fidansan, qönçəsən,
Şirin-şəkər, şirin qız.

Şirin dilli qızımsan,
Mənim övlad payımsan,
Baharımsan, yazımsan,
Şirin-şəkər, şirin qız.

MƏKTƏB CIZMA-QARALARIM

Bu gecədir eşitdim buraxılış günümüz,
Qoy mənalı ötsün gənc, firavan ömrümüz.
Gənclik ömrü sönməz məşəl, unutma sən bunu,
Çıxmaz yaddan bu xatirə il uzununu.
Kövrələrək düşdü yada o illər, aylar mən
İstərəm ki, qurtarım məktəbi təzədən.
İnsan yaşar xatirələrlə.
Ömrü sürürkən sevinc, kədərlə,
Sevincə sevinclə, qəmə də qəmlə.
Sevinci də, qəmi də keçir məktəblə.
Ey cavan məktəbli, özünü üzmə,
Məktəb sirdaşın olur on il sənənlə.
On illik dostunu daima düşün,
Aldığın qiymətin, o dördün,beşin.

Məktəbsə başqadır, yaxşı bir düşün,
Ömürlük gün üçün ən şirin çağ,
Həyat günlərinin bağçası, bağı.
Ömrümüzün qəmgin, pərişan çağ,
Məktəb illərindədir.
Birinci mərtəbədəki pəncərəni açaraq,
Riyaziyyat dərindən qaçaraq,
Qorxu, həyəcan anaraq.
Gəzərdik bulvarda şən, gülə-gülə.
Özü də qorxa-qorxa,
Həm bilə-bilə,
Şuluq salırdıq hər dərsdə, hər saatda,
Xoş keçərdi hər dəqiqə, saat da.
Tez-tez soruşardıq bax gör saata,
Zəngə çox qalibmi, ya az qalibmi?
Həmin illərdəki avaz qalibmi?
İndi söhbətimi bitirdim sona,
Gənclik həyatımıza kaş bir də çıxa.
Ən xoş illərdir bunlar insana.
Qoy hörmət eyləsin insan-insana.

1981

KİŞİDİ BU

Babanın sən soyadısan,
Nənənin ağız dadısan,
Çox istəyir səni nənə,
Hər səhər oxuyur sənə:

Kişidi bu, kişidi bu,
Körpə deyil, kişidi bu,
Nənənin kişmişidi bu,
Baba kimi kişidi bu.

Oruc tutub, sən qıl namaz,
Eşidilsin xoş bir avaz.
Bu günki toy məclisində
Çalsın kaman, dillənsin saz.

Xonçaların kişmişidi,
Bapbalaca bir kişidi,
Xaçpərəstin öz işidi,
Sünnət müsəlman işidi.

ÜÇ YAŞI VAR ALMANIN

Ayla, günlə yanaşı,
Gözəldi gözü, qaşı,
Hələ neçədir yaşı,
Üç yaşı var Almanın.

Bax bu gün ad günüdür,
Sevincli, şad günüdür.
Qayğıya yad günüdür,
Üç yaşı var Almanın.

Təbrik edir sirdaşı,
Hüseyn adlı qardaşı,
Onlar birgə, yanaşı...
Üç yaşı var Almanın.

Sevir hər oyuncağı,
Yeri günün hər çağı
Ata-ana qucağı
Üç yaşı var Almanın.

Alma gözəl Almadı,
Şənliyindən qalmadı,
Başındakı çalmadı,
Üç yaşı var Almanın.

Anamızın adıdır,
Ağzımızın dadıdır.
Bir ocağın odudur.
Üç yaşı var Almanın.

Xoşlayır səyahəti,
Sevəcək bu milləti,
Sevir Vüqar Əhmədi,
Üç yaşı var Almanın!...

HÜSEYN GEDİR MƏKTƏBƏ

On beşində bu ayın,
O gedəcək məktəbə
Son həftəsidir yayın
Artıq deyildir bəbə.

Əlifba öyrənəcək,
Hüseyn qələm tutacaq.
Necə fənni biləcək,
O da alim olacaq.

Öncə ana dilini
Öyrənəcək, sevəcək
Fars, ingilis dilini,
Bilib, söhbət edəcək.

Füzulini, Vahidi,
Hüseyn əzbər biləcək.
O məktəbə gedəndə,
Çox şeirlər biləcək.

Sevəcək Şəhriyarı,
Vurğunu, Bəxtiyarı,
O Vətəni, diyarı,
O məktəbə gedəndə.

Pişəvəri adını,
Daşyır gimnaziya
Bu dahinin adını
Hüseyn çəkir min dəfə

Atasının əsəri,
Pişəvəri haqdadır.
O bilir ki, hər qüdrət,
Yalnız cənab haqdadır.

Hüseyn gözəl oğuldur,
Oğul deyil, noğuldur,
Gecələr o yatanda
Sevdiyi də nağıldır.